

Fagbevegelsens primæroppgave

Det har alltid stått en strid om fagbevegelsen skal jobbe for lønn eller for et bedre samfunn. Det er bra at fagbevegelsen engasjerer seg i mer enn lønn, men den kampen kan og spore av. Vi kan f.eks. se på verkstedarbeidernes krav om havvind. Det er en snever lobbyvirksomhet for vindbaronene og en avsporing fra primæroppgaven å få ei lønn å leve av.

Å sikre arbeid for folkene i fremtida er viktig. Ønsket om å få i gang pilotprosjekt er en mulighet for nye arbeidsplasser. Men situasjonen i Norge i dag er at industrien importerer arbeidskraft for å dekke arbeidskraftbehovet. Denne importerte arbeidskrafta foretrekkes fordi det betales mindre. Det er sosial dumping. Næringslivet eier ikke skam. De til og med flyr inn jordbærplukkere fra Asia fordi de er billigere enn norsk arbeidskraft. Eller de setter til side karantenebestemmelsene under en pandemi for å få jobbene fort gjort.

Kravet om havvind er ei kortsiktig linje for å skaffe egne arbeidere utfordrende og interessant arbeid. Samtidig er vi i ferd med å få et todelt arbeidsmarked. Den primære oppgaven til fagbevegelsen skulle være å sloss for lønninger en kan leve av her i landet. Da hadde vi fått den arbeidskrafta vi trenger, og innvandrerne ville ha råd til å slå seg ned her med hele familien om de ønsket det. Da hadde vi også fått opp interessen for disse jobbene hos våre egne arbeidere. Isteden settes jobber ut til lavkostland og arbeidskraft hentes derfra til landbruket, fiskeindustrien, byggebransjen, verkstedindustrien, reiselivsnæringa m.fl. Ja til og med helsearbeidere hentes nå.

Vi har 200 000 arbeidsledige, men 250 000 arbeidsinnvandrere. Fagbevegelsen må fortest mulig sloss for lik lønn for likt arbeid, heve lavlønnsfagene og kreve at alt av konsesjon og tillatelser skal ha forpliktelser som å følge norsk standard på lønn og arbeidsforhold. Det er den eneste måten disse tallene kan reduseres. Og kravet burde utvides til å kreve at det som kan produseres her i landet, skal produseres her. F.eks. så burde statlig støtte til Hurtigruten forutsette at båtene ble bygd her og at mannskapet fikk tariff lønn og normale arbeidsforhold.

Å lukke øynene for dette og isteden bli med på en galopp om ny kraftkrevende industri som forutsetter ødeleggelser av naturmangfoldet, er en fallitterklæring for fagbevegelsen. Energikilder er aldri grønnere og mer miljøvennlig enn det er å spare energi. Vindmøller til havs er ingen grønn industripolitikk selv om hydrogen er ufarlig som drivstoff. Hydrogen er bare en energibærer. Vindmøller i fugletrekk og produksjon av betongkonstruksjoner i sjø, må tas med i regnskapet. Da er det ikke miljøvennlig lenger.

Havvind lanseres først bare som et pilotprosjekt. Prøveprosjekt er så uskyldig. Vi har faktisk noen prøveprosjekt, som fiaskoen med karbon-fangst på Mongstad. Det gir grunn til å diskutere økonomi og finansiering av slike prestisjeprosjekt som er avhengig av store statlige bidrag. Likevel er det mer farlig om dette prosjektet skulle lykkes. Da har vi en arealkonflikt. Uansett hvor mye en kaller dem flytende installasjoner, så må de forankres. Dette kan ikke gjøres på dypt vann. Det må gjøres på bankene - fiskebankene. Fortøyninga beslaglegger

store områder som også er fiskefelt. Våre naturområder både på hav og på land, privatiseres under dekke av en grønn ferniss.

Frode Bygdnes, fylkestingsrepresentant for Rødt i Troms og Finnmark, og tidligere oppsagt verkstedarbeider.

Kommentar:

Innlegget ble skrevet til Klassekampen og sendt dem 23.feb.

Ei uke etterpå sendte jeg det til Nordnorsk debatt og steigan.no og det kom på med en gang.

[Havvind, Verksteder | Verkstedarbeidernes snevre lobbyvirksomhet for vindbaronene \(nordnorskdebatt.no\)](#)

[Fagbevegelsens primæroppgave | steigan.no](#)

For meg var det viktig å nå Rødt sine medlemmer før landsmøtet tar standpunkt til havvind, som skjer nå til helga.